

[Lykketoff]

altså ikke sådan, at der i dansk økonomi ligger et strukturunderskud, som også i en bedre beskæftigelsessituation forhindrer os i at løse de opgaver i den offentlige service, som vi ved vi alligevel skal løse. Det synes jeg er rimelig oplyftende.

(Kort bemærkning).

Peter Brixtofte (V):

Fru Marianne Jelved stillede et meget intelligent spørgsmål – et meget radikalt spørgsmål – idet hun spurgte: Hvad med statsunderskuddet, hvis alle de, der er på dagpenge, bare skal over og ansættes i det offentlige, i daginstitutioner og hjemmehjælpsordninger og andet? Dertil er svaret, at så bliver det ved med at være lige så stort som før. Det er også derfor, at den vækst, der skal skabes, netop skal være i den private sektor – det er dér, man skal have flere arbejdspladser. Det, vi skal samles om, er derfor at gennemføre en strukturreform på arbejdsmarkedet og de andre gode initiativer, fru Marianne Jelved omtalte.

I øvrigt fremhævede den radikale leder, at hun ikke var faguddannet økonom. Dertil vil jeg blot sige, at nogle jo mener, at en økonom er en person, der skal læse sig til det, andre ved i forvejen.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Nu er det lige ved at ligne et klumpspil på midtbanen, men jeg skal gøre min sag klar og kort. Fru Marianne Jelved talte om moral – det er jo et moderne emne nu om dage – og samtidig talte fru Marianne Jelved om, at vi ikke kan være bekendt, at vi blot lader 322.000 gå på dagpenge, plus de mange hundredtusinder, vi har gående på bistandshjælp, altså kontanthjælpssystemet, og jeg er fuldstændig enig. Stod det til os i SF, havde vi ikke en eneste gående på de ydelser, for vi ønsker folk i arbejde, og det ønsker folk jo også selv. Vi ønsker ikke unge mennesker gående på bistandshjælp, og det ønsker de jo heller ikke selv; de ønsker uddannelse, og de ønsker arbejde.

Men jeg bliver nødt til forsigtigt at advare imod at tro, at man bare uden videre kan flytte de penge, som man udbetaler til dagpenge og til kontanthjælp, uden garanti for, at de mennesker, der skulle have haft ydelserne, får et

arbejde, et uddannelses tilbud eller noget andet. For folk skal jo leve. Det er den konflikt, vi står i, og den er også i høj grad et tidsproblem. Når vi flytter midlerne fra det ene sted til det andet, kan vi ikke give sikkerhed for, at de personer, det vedrører, kommer over i et arbejdsforløb.

Jeg mener, at når vi taler om moral, bliver vi nødt til at se i øjnene, at vi ikke bare kan lade folk sejle deres egen sø, hvis vi ikke kan skaffe dem et arbejde eller et uddannelses tilbud. Folk skal nu engang leve, og det koster at leve. Jeg vil appellere til, at vi nu ikke får forplumret disse forhold. Vi deltager gerne i forhandlingerne med henblik på at finde en ordening, men jeg beder om forståelse for, at det altså er menneskers eksistensminimum, vi taler om.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Det var selvfølgelig ikke min mening, at man skulle have en debat om forskellige økonomiske teorier på diverse danske universiteter, men jeg vil bare sige, at uanset de teorier, man har, og de forklaringer, som jeg har fået her i dag – og til fru Lilli Gyldenkilde vil jeg bare sige, at der i mit indlæg naturligvis ikke var nogen forestillinger om, at mennesker i Danmark ikke skal have en seng og have brød og mælk på bordet hver dag uanset hvad – var det, der gerne skulle have været fremgået som et hovedbudskab i sidste del af mit indlæg, at jeg ikke tror på, at vi med al vores gode vilje osv. til at bruge passive midler til aktive får løst nogen grundlæggende problemer.

I 20 år har vi forsøgt at lappe på systemerne. Derfor er min appel, at vi nu tager os sammen til virkelig seriøst og ordentligt – det behøver ikke at være i forhandlingslokaler; det kan være, jeg havde nær sagt, i studiekredse, hvis jeg endelig skal sige noget, SF plejer at være glad for – at diskutere, hvordan vi får lavet dette samfund om på en sådan måde, at der er plads til alle. F.eks. mener jeg, at det er fuldstændig forkert, at vi ikke meget radikalt flytter beskattningen af arbejde et helt andet sted hen. Det er den type diskussioner, jeg mener vi skal tage fat i, for vi får ikke løst problemerne ved at blive ved med at snakke på den måde, som vi har gjort meget længe.

(Kort bemærkning).